

Hesekiel 2

Septuaginta (LXX)

1 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου στήθῃ ἐπὶ τοὺς πόδας σου καὶ λαλήσω πρὸς σέ

2 καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμέ πνεῦμα καὶ ἀνέλαβέν με καὶ ἐξήρέν με καὶ ἔστησέν με ἐπὶ τοὺς πόδας μου καὶ ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦντος πρὸς με

3 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ἐξαποστέλλω ἐγὼ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ἰσραὴλ τοὺς παραπικραίνοντάς με οἵτινες παρεπίκρανάν με αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας

4 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος

5 ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν καὶ γινώσκονται ὅτι προφήτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν

6 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου μὴ φοβηθῇς αὐτούς μηδὲ ἐκστῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν διότι παροιστρήσουσι καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σέ κύκλῳ καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν

7 καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν

8 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ἄκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σέ μὴ γίνου παραπικραίνων καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων χάνει τὸ στόμα σου καὶ φάγε ἃ ἐγὼ δίδωμί σοι

9 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς με καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὴς βιβλίου

10 καὶ ἀνείλυσεν αὐτὴν ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα ἦν τὰ ὀπισθεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ ἐγέγραπτο εἰς αὐτὴν θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαὶ